

Ο ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟ FRANCHISING ΚΑΙ Η ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΠΑΡΟΧΟΥ ΓΙΑ ΠΛΗΡΗ ΕΓΓΡΑΦΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΔΟΧΟΥ

του ΣΩΤΗΡΙΟΥ Κ. ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗ,

NΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ FRANCHISING,LL.M. HARVARD

ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΧΡΗΣΕΩΣ (FRANCHISING) ΚΑΙ ΛΟΙΠΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΚΑΙ ΜΕΛΟΥΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ FRANCHISE ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η έλλειψη συγκεκριμένου νομοθετικού πλαισίου στις περισσότερες χώρες της Ευρώπης και στην χώρα μας για την ρύθμιση των σχέσεων που δημιουργούνται μεταξύ Δικαιοπαρόχου (Franchisor) και Δικαιοδόχου (Franchisee) μέσα στα πλαίσια μιας σύμβασης Δικαιόχρησης (FRANCHISE AGREEMENT) ήταν η βασική αιτία για την δημιουργία το 1992 του Ευρωπαϊκού Κώδικα Δεοντολογίας για το Franchising (European Code of Ethics for Franchising).

Ο εν λόγω κώδικας δεοντολογίας δημιουργήθηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση Franchising (European Franchise Federation) επιβάλλοντας αυτόν ως υποχρεωτικό σε όλα τα μέλη των εθνικών συνδέσμων franchise και επομένως και στο Σύνδεσμο Franchise της Ελλάδος.

Η Διεθνής δικαστηριακή πρακτική σε σχέση με την αντιμετώπιση της παθολογίας στις σχέσεις μεταξύ franchisor και franchisee έχει αναδείξει ως ένα από τα σημαντικότερα σημεία τριβής την έλλειψη πλήρους και ειλικρινούς πληροφόρησης του franchisee (DISCLOSURE PACKAGE) σε σχέση με την ένταξη του στο σύστημα του franchisor πριν από την υπογραφή της Σύμβασης Δικαιόχρησης και των υπολοίπων δεσμευτικών έγγραφων.

Η απουσία συγκεκριμένων νομοθετικών ρυθμίσεων στις περισσότερες χώρες της Ευρώπης, σε αντίθεση με την πρακτική των ΗΠΑ, όπου εδημιουργήθη και μεγαλούργησε το Franchise, έχει αναγκαστικά ρίξει το βάρος στην Ευρωπαϊκή Ένωση Franchising να ρυθμίσει αυτό το θέμα και μέσω των εθνικών συνδέσμων Franchise που είναι μέλη της να προσπαθήσει να εφαρμοσθούν οι ρυθμίσεις αυτές στους τελικούς τους αποδέκτες τους franchisors και τους franchisees σε όλη την Ευρώπη.

Σε αυτή την βάση το Διοικητικό Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης Franchise κατέληξε σε μία ερμηνεία (πάντα μη υποχρεωτική) του άρθρου 3§3 του Ευρωπαϊκού Κώδικα Δεοντολογίας, το οποίο άρθρο υποχρεώνει τον κάθε Δικαιοπάροχο μαζί με το αντίγραφο του Κώδικα Δεοντολογίας να δίδει πλήρη και ακριβή έγγραφη πληροφόρηση (full and accurate written disclosure) και να αποκαλύπτει στον franchisee όλα εκείνα τα ουσιώδη στοιχεία για την συνεργασία τους μέσα στα πλαίσια του συγκεκριμένου συστήματος Franchise, μέσα σε ένα εύλογο χρονικό διάστημα πριν από την υπογραφή της Σύμβασης Δικαιόχρησης (FRANCHISE CONTRACT).

Η ερμηνεία/επεξήγηση που έδωσε το ΔΣ της Ευρωπαϊκής Ένωσης Franchising στο ανώτερο άρθρο 3§3 του Κώδικα η οποία θα πρέπει να ακολουθείται και από όλα τα εθνικά μέλη (και τον σύνδεσμο Franchise της Ελλάδος) μπορεί να επικεντρωθεί περιγραμματα στα εξής σημεία:

1. Πληροφόρηση σχετικά με την επιχείρηση και την οικονομική κατάσταση του Δικαιοπαρόχου.
2. Πλήρη κατάλογο των υφισταμένων franchisees με τις διευθύνσεις και τα τηλέφωνα τους.
3. Το οργανόγραμμα και το προσωπικό της εταιρείας του franchisor.
4. Αναλυτικοί όροι για την συνεργασία με τον franchisee, συμπεριλαμβάνοντας και πληροφόρηση για τα πιλοτικά καταστήματα του franchisor.
5. Οικονομικές προβλέψεις για την πορεία του συστήματος οι οποίες σύμφωνα με το άρθρο 3.2 του Κώδικα Δεοντολογίας πρέπει να είναι αντικειμενικές και όχι παραπλανητικές (Objective not misleading).
6. Σχέδιο της συμβάσεως Δικαιόχρησης.
7. Συστάσεις από τράπεζες για την εταιρεία του Franchisor.
8. Πληροφορίες για άλλα συστήματα Διανομής (Distribution channels) των προϊόντων και/ή των

υπηρεσιών του franchisor.

9. Δήλωση του franchisor εάν υπήρχε προηγούμενη επιχείρηση franchise εις την υπό συζήτηση περιοχή του υποψήφιου franchisee και εάν υπήρχε για ποιους λόγους αυτή η επιχείρηση έκλεισε.

10. Πληροφόρηση για εγγραφή του franchisee σε εμπορικές και/ή εθνικές ενώσεις franchise.

Βασιζόμενη πάνω σε εκτενείς συζητήσεις η Ευρωπαϊκή Ένωση Franchise με τις ανωτέρω οδηγίες προσπαθεί να συγκεκριμενοποιήσει το πακέτο πληροφόρησης (Disclosure package) που θα πρέπει να δίδεται σε κάθε franchisee στην Ευρώπη από οποιοδήποτε franchisor μέλους οποιουδήποτε εθνικού συνδέσμου Franchise.

Πρέπει να σημειωθεί ότι η εν λόγω αναφορά δεν είναι υποχρεωτική ούτε και για τις εθνικές ενώσεις Franchise και για αυτό το λόγο μόνο συμβουλευτικό ρόλο μπορεί να παίξει.

Για άλλη μια φορά θα πρέπει να επισημάνουμε την ανάγκη συγκεκριμένης νομοθετικής ρύθμισης όπως ήδη έχει γίνει στην Ισπανία, Γαλλία, Ιταλία, Ρωσία παράλληλα με τον Ευρωπαϊκό Κώδικα δεοντολογίας και τους εθνικούς κώδικες των μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης Franchise.

Η άποψη ότι το Franchise πρέπει να μείνει τελείως ελεύθερο χωρίς νομοθετική πρόβλεψη δεν μας βρίσκει σύμφωνους και χωρίς να φτάσουμε στο άλλο άκρο στην υπερβολική και εξαντλητική νομοθετική ρύθμιση που υπάρχει στις ΗΠΑ και μάλιστα σε πολλές πολιτείες δυαδικής μορφής (κρατική-ομοσπονδιακή, Federal - State law) θα πρέπει να αντιληφθούμε ότι η ύπαρξη έστω και ενός χαλαρού νομοθετικού πλαισίου κρατικής εποπτείας είναι απαραίτητο (όπως θεσμοθέτηση διαδικασίας δημοσιότητας και διαφάνειας των στοιχείων που αφορούν την επιχείρηση Franchise) για την υγιή και ανεμπόδιστη ανάπτυξη του Franchise στην Ελλάδα δίδοντας παράλληλα την δυνατότητα και στο τραπεζικό σύστημα μέσα από συγκεκριμένο νομοθετικό πλαίσιο να βοηθήσει εποικοδομητικά προς αυτή την κατεύθυνση.